Mroczne miasto

2019-08-23

Czyli: jak dotrzeć do Shell Beach?

Równo o północy, w pokoju dość zaniedbanego hotelu, budzi się młody mężczyzna (Rufus Sewell). Spał sobie w wannie pełnej wody. Ma lekko krwawiącą ranę na czole. Wydaje się dość zagubiony. Potwierdza się to w telefonie od nieznajomego, deklarującego pomoc. Dzwoniący podaje się za doktora i informuje, że mężczyzna stracił pamięć na skutek przeprowadzonego na nim eksperymentu. Dodatkowo ktoś go szuka. Ktoś, kogo musi unikać – mężczyzna musi uciekać z hotelu. Mężczyzna nie jest sam w pokoju, w rogu leżą zwłoki nagiej kobiety, pokrytej wzorami, wyglądającymi namalowanymi krwią, oraz dziwnie wyglądający przyrząd, przypominający strzykawkę.

Ucieka tuż przed nosem dziwnie wyglądających ludzi. Przypominają gangsterów z lat 30 XX wieku, ale są bladolicy – jak rasowe wampiry. Mają też dziwne twarze.

Podczas ucieczki, mężczyzna zauważa ludzi w hotelowym holu. Wyglądają na nieprzytomnych, jakby śpiących. Budzący się recepcjonista zwraca się do niego per pan Murdoch i informuje, że dzwonili do niego z kafeterii, że zostawił u nich swój portfel. Zapłacił za 3 tygodniowy pobyt, który właśnie się skończył.

Podczas rozmowy, reszta ludzi budzi się i zachowuje tak, jakby nic się nie stało.

Piosenkarka – Emma Murdoch (Jennifer Connelly), z nocnego klubu, spotyka się z psychiatrą swojego męża – lekarz musi z nią porozmawiać. Małżeństwo przechodzi kryzys, mąż przychodził na wizyty do Schrebera (Dr Daniel Poe Schreber) od jakiegoś czasu.

Emma opowiada, że widziała męża 3 tygodnie temu, kiedy w stanie wzburzenia, spakował się i wyszedł. Doktor informuje ją, że John przechodzi załamanie nerwowe, połączone z całkowitą utratą

pamięci, może mieć halucynację i być agresywny. Prosi o informacje, jeżeli John chciałby się spotkać z Emmą.

Emma trafia do Franka Bumsteada (William Hurt) – detektywa, który prowadzi śledztwo w sprawie morderstw prostytutek – przejmuje je po inspektorze, który oszalał, inspektorze Walensky. Zabita kobieta to szósta ofiara.

Zarówno tajemnicza grupa, jak i John mają pewne nietypowe zdolności, można rzec, że opierające się o… magię. John umie dostrajać – cokolwiek by to znaczyło.

W mieście dzieją się dziwne rzeczy, pojawiają się z znikąd drzwi, a następnie znikają. To jednak nic w porównaniu do tego, co dzieje się o północy,, wtedy miasto zmienia… swój układ – budynki się przesuwają, wyrastają – dosłownie nowe, inne się zapadają, lub zmieniają. To nie jest typowe miasto. To **mroczne miasto.**

„**Mroczne miasto**” jest filmem utrzymanym w ciemnych barwach. Ten film naprawdę jest ciemny, oglądać go trzeba w zaciemnionym pomieszczeniu. Bardzo podobała mi się ładna praca światłem, to co trzeba, jest ładnie oświetlone. Fabuła wyjaśnia, dlaczego tak jest, więc to nie tylko sposób na ukrycie niedostatków jakości efektów specjalnych. Choć, prawdę mówiąc, nie mam za bardzo powodów, aby na nie ponarzekać. Są poprawne i pasują do filmu.

Fabuła jest dość niepokojąca, ale za to wciągająca. Z początku mało co można zrozumieć, ale autorzy łopatologicznie ładują wszystkie informacje do głowy widza. Nie trzeba się specjalnie wysilać aby pojąć, o co im chodziło.

„**Mroczne miasto**” podobał mi się. Jest klimatyczny, zagadkowy (no, tylko do pierwszego razu :-)), ma w sobie to coś, co pozwala, aby zapadł w pamięć.

Tytuł polski: **Mroczne miasto**

Tytuł oryginalny: **Dark City**

Reżyseria Alex Proyas

Rufus Sewell jako John Murdoch

Kiefer Sutherland jako Dr Daniel Poe Schreber

Jennifer Connelly jako Emma Murdoch / Anna

William Hurt jako Inspektor Frank Bumstead

Richard O'Brien jako Pan Ręka

Ian Richardson jako Pan Księga

Artur Wyszyński